

mindre Andet bevises, og straffes med Fængsel eller Bøder ikke under 100 Kr."

vedtoges enstemmig med 52 Stemmer.

Lovforslagets oprindelige § 2 nu § 3 vedtoges uden formelig Afstemning.

Endringsforslag under Nr. 5 af Udvalget:

I Lovforslagets Titel udgaar „" efter „Havsnød" og tilføies: „samt om Forholdsregler i Tilfælde af Skibes Sammenstød."

vedtoges uden formelig Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges enstemmig med 52 Stemmer.

Man gif derefter til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Tilsyn med Pleiebørn.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 84 ff., Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 17—22).

Udenfor Betænkningen var intet Endringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragrafer, de dertil stillede Endringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til tredje Behandling fattes under Forhandling.

Ordføreren (Bloug): Det høie Thing vil af Betænkningen se, at det kun er to Endringer i Lovforslaget, som Udvalget tillader sig at foreslaa. Den ene af disse er en gammel Bekjendt. Den høitærede Minister havde i det oprindelige Lovforslag foreslaaet, at Tilsynet med Pleiebørn kun skulde finde Sted indtil det 7de Aar. Det af Landstinget i Fjor nedsatte Udvalg foreslog at sætte denne Tid til det 14de Aar, men Thinget nedsatte vort Forslag til 10 Aar, som jeg ogsaa tror, at Mindretallet i Udvalget stemte for. Folkethinget derimod indsatte atter de 14 Aar. Jeg tillader mig nu at opfordre det høie Thing til at gaa ind paa Udvalgets gamle og nye Forslag, som tillige er Folkethingets. Det forekommer nemlig Udvalget ganske klart, at der kan være god Grund til at forlænge Tilsynet

lige til Konfirmationsalderen. Ganske vist er en Dreng eller et Barn over 7 Aar ikke udsat for at blive forsvømt i Henseende til Kost og Pleie saaledes som et yngre Barn, men naar man har troet, at den skolepligtige Alder, eller det, at Børnene daglig kom til Skolen, skulde kunne afgive en større Beskyttelse for dem, eller at Skolelæreren maatte kunne tage sig af Barnet, hvis det ikke løb sin Vej, er det dog meget usikkert, om Skolelæreren saaledes kan faae Die paa ethvert Barn i en større Skole, og om han har Tid, Velighed og Interesse til at forhøre sig nærmere om dets Forhold, ikke at tale om, at han mangler enhver offentlig Myndighed til at blande sig i Barnets Pleieforhold. Hertil kommer, at der gives en søregen Maade, hvorpaa Pleiefædre kunne forsvømme ogsaa større Børn paa en saadan Maade, at det bliver af indgribende Betydning for Barnets Fremtid, nemlig ved at søge at lede det bort i Tjeneste til en anden Familie. Derved bliver det i Virkeligheden unddraget alt Tilsyn. Det bliver opdraget i en Kommune, hvor det ikke hører hjemme, og der, hvor det er blevet sendt bort fra, savnes det ikke. Der angives blot, at det er flyttet til en anden Kommune, og i den anden Kommune veed man ikke, at det er kommet og bekyrver sig slet ikke om det. Det vil man forebygge ved at udstrække Tilsynet til det 14de Aar. Ganske vist kan det blive besværligt, at Tilsynet faar flere Børn at se efter, end det maatte let kan overkomme i en stor Kommune, hvor der tilfældigvis jo kan være mange Pleiebørn anbragte, men saa maa man have flere Personer, flere Mænd og Kvinder til at udføre Tilsynet. Det forekommer os, at Loven ikke sikrer Pleiebørnene tilstrækkelig god Behandling, naar Tilsynet ikke udstrækkes til det 14de Aar. Men da det er givet, at i adskillige Sundhedsvedtægter, hvor der er optaget Bestemmelser om Pleiebørn, er Tilsynet kun foreskrevet indtil det 7de Aar, foreslaa vi at flytte denne Bestemmelse op fra den anden Paragraf til den første og gjøre den almindelig for alle Pleiebørn, baade for dem, som behandles efter denne Lov, og for dem, som Sundhedsvedtægterne antage at have draget tilstrækkelig Omsorg for. Det er altsaa den eneste væsentlige Forandring, der er stiftet ved §§ 1 og 2, som jo udgjøre det første Afstemningspunkt, at Bestemmelsen om de 14 Aar er flyttet op i § 1, og at den anden Paragraf er omredigeret i Henhold dertil. — Den anden Forandring i Lovforslaget er en Tilføielse, som foreslaas i § 6. Det er nemlig forekommet Udvalget, at der foruden de egentlige Pleiebørn ogsaa findes nogle andre